

АВАРІЙНА КАРТКА № 610

Номер ООН	Найменування вантажу
2285	ТРИФТОРБЕНЗИЛІЗОЦІАНАТ

Трифторбензилізоціанат				<div> <div>2</div> <div>3</div> <div>2</div> </div>	
CF3C6H4NCO				60	2285
IMDG	HAZ	КН	ГДК	ЛД	КХ
6093-5	2 X		1		

ОСНОВНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ВИДИ НЕБЕЗПЕКИ

Основні властивості	Рідина. Безбарвна або від жовтого до темно-червоного кольору. Характерний запах. Рідина помірнокипляча. На повітрі димить. Розчинна або розкладається з допомогою води з виділенням токсичних газів. Пари важчі за повітря; збирається в низинах, підвалах, тунелях. Корозійна для більшості металів. Забруднює водоймища.
Вибухо- та пожежонебезпека	Горюча або легкозаймиста. Займається при нагріванні від відкритого полум'я. Пари і пил можуть утворювати з повітрям вибухонебезпечні суміші при нагріванні. Ємкості можуть вибухати при нагріванні. Горить із утворенням токсичних газів.
Небезпека для людини	Небезпечна при: I – вдиханні, III – попаданні на шкіру, IV – попаданні в очі. I – головний біль, слезотеча, сплутання дихання, серцебиття; III, IV – почервоніння, біль, набряк. Хімічний опік. При пожежі та вибухах можливі опіки і травми. При контакті з ангідридом малеїновим розплавленим можливий термічний опік.

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Для хімрозвідки та керівника робіт – ПДУ-3 (протягом 20 хв.). Для аварійних бригад – ізолюючий захисний костюм КІХ-5 у комплекті з ізолюючим протигазом ІП-4М або дихальним апаратом АСВ-2. При займанні – вогнезахисний костюм у комплекті із саморятувальником СПІ-20. За відсутності вказаних зразків: захисний загальновійськовий костюм Л-1 або Л-2 у комплекті із промисловим протигазом і патронами В₆, БКФ. При малих концентраціях у повітрі (при перевищенні ГДК до 100 разів) – спецодяг, промисловий протигаз малого габариту ПФМ-1 з універсальним захисним патроном ПЗУ, автономний захисний індивідуальний комплект із примусовою подачею в зону дихання очищеного повітря. Кислотостійкі рукавички, рукавички з дисперсії бутилкаучуку, спеціальне взуття.

НЕОБХІДНІ ДІЇ

Загального характеру	Ізолювати небезпечну зону в радіусі не менше 100 м (для тіонілхлориду – 200 м). Відкоригувати вказану відстань за результатами хімрозвідки. Відвести сторонніх осіб. У небезпечну зону входити в захисних засобах. Триматися навітряного боку. Уникати низин. Дотримуватися заходів пожежної безпеки. Не курити. Усунути джерела вогню та іскор. Потерпілим надати першу допомогу. Відправити людей з осередку ураження на медобстеження.
У разі витоків, розливів та розсипів	Не торкатися пролітої або розсипаної речовини. Усунути витікання з дотриманням запобіжних заходів. Перекачати вміст неушкоджену суху, захищену від корозії ємкість або в ємкість для зливу з дотриманням умов змішання рідин. Розлите і розсипане огородити ґрунтовим валом, засипати сухим інертним матеріалом, зібрати в захищені від корозії сухі ємкості. Не допускати попадання речовини у водоймища, підвали, каналізацію.
У разі пожежі	Не наближатися до палаючих ємкостей. Гасити повітряно-механічною і хімічною пінами, порошками з максимальної відстані. Охолоджувати ємкості

	водою з максимальної відстані. Не допускати попадання води в ємкості із сірки хлоридом і сульфохлоридом. Організувати евакуацію людей із сусідніх будівель з урахуванням напрямку рухів токсичних продуктів горіння.
--	--

НЕЙТРАЛІЗАЦІЯ

Для ізоляції парів використовувати розпилену воду. Речовину відкачати з низин з дотриманням запобіжних заходів. Зрізати поверхневий шар ґрунту із забрудненням, зібрати і вивезти для утилізації. Місця зрізів засипати свіжим шаром ґрунту. Промити водою з контрольною (провокаційною) метою. Місце розливу та розсипу ізолювати піском, повітряно-механічною піною і не допускати попадання речовини в поверхневі води. Розлите і розсипане засипати порошками, що містять лужний компонент (вапняк, доломіт, сода, вапно). Змити великою кількістю води з максимальної відстані. Рухомі поверхні промити великою кількістю води, мийними засобами, слабким лужним розчином (вапняним молоком, розчином кальцинованої соди).

ЗАХОДИ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ

Викликати швидку медичну допомогу. Особи, які надають першу допомогу, повинні використовувати індивідуальні засоби захисту органів дихання шкіри. При отруєнні кислотами і ангідридом оцтовим не викликати блювання штучним шляхом. Свіже повітря, спокій, тепло, чистий одяг. Очі і шкіру промити 2 % розчином питної соди, водою. При опіку – асептична пов'язка.